

Verslag Overwintering 2014 – 2015 deel 6

Na twee leuke dagen in en om Chipiona gingen we zaterdagmorgen vrij vroeg verder, met de intentie om naar een camperplaats-met-service-en-WiFi in **Sevilla** te gaan. Een behoorlijk lange rit maar, zoals eerder vermeld, in deze hoek van Andalusië zijn weinig campermogelijkheden. Het was wel weer een totaal ander landschap: Vooral cultuurgronden die vooral opvielen door hun uitgebreide irrigatiesystemen. Op veel plaatsen lopen allerhande betonnen kanalen en kanaaltjes, al dan niet op 'pootjes', maar kennelijk worden deze steeds meer vervangen door kunststof buizen gezien de wat onderkomen toestand van het betonwerk. Interessant om te zien.

Sevilla werd moeiteloos bereikt en ook de beoogde camperplaats werd makkelijk gevonden. Eerste indruk: Desolate boel in een desolate omgeving. Toen we voor de poort stonden werd er niet gereageerd. Els ging op verkenning en kwam terug met de boodschap dat de beheerder eerst zijn autopoetsklus afmaakte en dan wel zou komen. We waren al niet erg enthousiast maar deze opmerking en dan ook nog € 12,= plus extra kosten voor service te moeten betalen? Dan maar nog een flink stuk doortuffen

naar een voor ons bekende plek in **Punta Umbria** waarbij we onderweg een stop maakte voor de brunch. De rit van 231 km en de ervaring in Sevilla plus de blijvende problemen met internet maakte dat we even tijd nodig hadden om ons goede humeur terug te vinden.....

Els wist zich te herinneren dat in Punta Umbria een Carrefour was. Aan de wandel dus en de bordjes Carrefour volgen die overigens veel lieten zien maar geen.....

Misschien dat we ooit in noord-Spanje erachter komen waarom de internetstick

haar werk niet meer naar behoren deed. In Portugal zouden we overgaan op de Vodafone-stick en hopen dat deze naar behoren zou werken.

Punta Umbria-stad was redelijk doods. Op zaterdag gaan de winkels kennelijk al rond de middag dicht. Hier en daar was een kroeg open maar dat was dan ook alles.

Nabij de visafslag namen we de tijd om naar de grote variatie aan bootjes te kijken.

De Guardiana-rivier mondt hier uit in de oceaan. We wandelden zo'n 8 km zodat de conditie op peil bleef. Bij de camper kwam een camper met Spaans nummerbord aanrijden, bleken er twee Nederlandse dames in te wonen die al jaren in Spanje woonden. Toch weer even een leuke babbel want dat was vrij lang geleden dat we verstaanbare lieden ontmoet hadden.

Zondag deed haar naam eer aan! Alweer uitbundige zon aan een strakblauwe hemel en nauwelijks wind. Combineer dat met een voortreffelijke nachtrust en je hebt er weer zin in. Els was weer in de documentatie gedoken en de navi gevoed met coördinaten. Een rit van wel 7 km die uiteindelijk toch 13,5 km werden. Een mooie route door eindeloze pijnboomwouden met regelmatig een blik op de oceaan. Toen zagen we een mooie mixparking die ook nog makkelijk bereikbaar was. Stoppen!

Even voorbij de plaats **Nuevo Portil** vonden we deze stek. Dat werd redelijk snel ontbijten waarbij Els zichzelf verraste met wentelteefjes en Fred zich tegoed deed aan welliswaar 'n tikkie droge maar toch lekkere boterhammen.

Hierna moest er natuurlijk gewandeld worden. Door de duinenstrook, deels over mooi aangelegde plankiers en trappen kwamen we aan het strand.

Dit strand was aanvankelijk nogal modderig en dat schijnt een goede zoekplaats te zijn voor kokkels, een vrij kleine schelpsoort die zich ingraaft en kennelijk een delicatessen is. Moesten we toch maar eens op het menu zetten. Met belangstelling keek Els naar het werk van de kokkelzoeker.

Er was een leuke, kleinschalige jachthaven.

Een stukje verderop werd het strand goed beloopbaar. Met gebogen hoofden liepen we langs de waterlijn, ons verbazend over de

grillige patronen in het zand en aan elkaar vergroeide schelpen. Inmiddels hebben we al vele kilometers langs diverse stranden gelopen, ons steeds weer verbazend hoeveel afwisseling er is. Soms loop je honderd meter door een schelpenbed en dan weer een stuk waar geen schelp te zien is. Hier vonden we weer een merkwaardig verschijnsel:

Op het eerste gezicht leken het rotsachtige stenen, dichterbij bleken het allemaal schelpenbouwsels te zijn.

We wandelden ook een stukje langs het stadje dat aardig aandeed, vooral door het ontbreken van torenhoge hotels en variatie in bouwstijlen. Daarbij was redelijk wat volk op de been waardoor het gezellig aandeed. Daarna via een plankier door en langs de duinen weer naar ons vakantiehuis-op-wielen om ons volledig over te geven aan het heerlijke weer.

Toen de zon weg was alweer de opvallend sterke temperatuurdaling dus ging de verwarming aan. Mooie plek, mooie omgeving, mooie dag!

We begonnen de nieuwe week met een rit van wel 40 km. Onderweg werden wel pogingen gedaan om een leuke plek te vinden maar dat was niet zo'n succes. Ook stopten we bij een grote Carrefour en daar is een welwillende medewerker 45 minuten beziggeweest om het probleem van de zeer trage of ontbrekende verbinding op te lossen, overigens met weinig resultaat. Hij vertelde dat we een mailtje zouden krijgen met verdere instructies maar daar is niets van terecht gekomen. We zijn ook maar even naar de Lidl gegaan voor afdeling verse waar. Hemelsbreed waren we 10 km van de vorige plek maar allerhande waterlopen en lagunes maakte er toch 40 km van om **Isla Cristina** te bereiken. Hier vonden we na enig zoeken, 34 rotondes en 178

verkeersdrempels een leuk plekje waar we neerstreken.

We stonden vlakbij het duingebied en dat nodigde uit voor een wandeling.

Ook hier een typisch gebied. Een rivierdelta met armen die bij laagwater druk bezocht worden door watervogels.

Ook ooievaars, die we onderweg al veel zagen, waren hier druk bezig de maaltijd te vergaren.

De kokkelzoekers waren ook hier druk de glibberige laag met harken om te ploegen, op zoek naar de begeerde kokkels. Doordat de camera vanwege lege accu dienst weigerde hebben we helaas weinig plaatjes van het best aardige stadje Isla Cristina.

We zullen het met onze herinnering moeten doen.

De volgende dag zouden we Spanje gaan verlaten en Portugal binnenrijden. Ook alweer vanwege de diverse waterstromen zal er rond 40 km gereden moeten worden om het 12 km verdergelegen **Castro Marim** te bereiken. Daar is een camperplaats met, inmiddels weer belangrijk, sani-voorziening.

Dinsdag direct na de koffie vertrokken want we wilden nu echt naar Portugal. Bij de grens werden we geïnterviewd over ons verblijf in Spanje: Hoelang, welke standplaatsen en welke uitgaven. "*Muchos Gracias y bueno viaje*" Ook meldden we onze creditcard aan voor het eventuele gebruik van tolwegen. Hoe dat verder zou verlopen? Dat zouden we waarschijnlijk over een paar weken weten. In **Castro Marim**, de eerste plaats achter de grens werd de cassette leeggemaakt, water was niet beschikbaar. De camperplaats stond hutje-mutje vol dus gaven we de navi de coördinaten voor Monta Rota te eten en reden op ons gemak verder. Bij **Monta Rota** bleek een betaalde CP, ook hutje-mutje-gedoe en dat voor € 4,50. Niks voor ons dus weer een stukje tuffen naar **Altura** waar een grote gratis plek was, direct bij de duinen en dus ook het strand vlakbij.

Men waarschuwde dat de politie pittig optrad bij 'campinggedrag' dus geen levelers gebruiken, geen stoelen enz.

Kort na aankomst gingen we op zoek naar brood maar dat was vrijwel uitverkocht. Dan maar een pak zoete broodjes, hoefden we ze zelf niet te bakken.

Aan de wandel, lekker over het brede strand naar de 'droge' haven bij **Monte Gordo**. Hier liggen de visserbootjes op het strand

en een tractor sleept ze van en naar zee. Hadden we al eerder bekeken maar het blijft grappig! De zoektocht naar een Vodafone-verkooppunt was vergeefs.

Wel heel opvallend: Deze keer hoorden we opvallend veel Nederlands en Vlaams praten, de Portugezen waren duidelijk in de minderheid. Kennelijk een nieuw aangeboord gebied voor Nederlandse makelaars en touroperators.

De terugweg ging weer grotendeels over het strand, nu op blote kakkies door de waterlijn. Daar zagen we verschillende kwallen van opmerkelijke afmeting.

Het paarse object is een aansteker

Ook hier zagen we, zoals bij veel zandstranden in Portugal noeste werkers die met een soort zeef met een net eraan de bovenlaag van de zandbodem nèt onder de waterlijn doorploegden bezig om kokkels te vergaren. Het resultaat van vele uren ploeteren.....

Drie-en-een-half uur heerlijk gewandeld! Bij de camper werd wat corvee uitgevoerd en daarna ging Els in de duinen zitten lezen. In de late namiddag kwamen ze voorbij met aardbeien, een mooie aanvulling op de sinasappels en mandarijnen die 'smorgens te koop aangeboden werden. Leve de vitamientjes!